

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2008. szeptember 2. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A különösen nagy értékre elkövetett lopás büntette és más bűncselekmény miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntetőügyben a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. február 20. napján kihirdetett 6.B.211/2006/24. számú ítéletét VI.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Komárom-Esztergom-Megyei Bíróság a 6.B.211/2006/24.szám alatti ítéletével hét vádlott büntetőjogi felelősségéről határozott. Az első fokú ítélet hat vádlott esetében a kihirdetést követően jogerőre emelkedett, így e vonatkozásban nem képezte felülbírálat tárgyát. A megyei bíróság VI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk. 316.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /6/ bekezdés b/ pontja szerint minősülő és büntetendő jelentős értékre, dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás büntetében, mint bűnsegéd és 1 rb., a Btk. 260.§ /1/ bekezdésébe ütköző közérdekű üzem működésének megzavarása büntetében, mint bűnsegéd, ezért halmazati büntetésül 5 hónapi börtönbüntetésre ítélte, melybe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt, megállapítva ezáltal, hogy a kiszabott büntetés kitöltöttnek tekinthető.

A megyei bíróság a MOL Nyrt. polgárjogi igényét egyéb törvényes útra utasította, rendelkezett még a bűnlekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést felmentés érdekében, melyet a másodfokú nyilvános ülésen is változatlan tartalommal fenntartottak. A védő perbeszédében az első fokú ítélet megalapozatlanságára hivatkozott. Álláspontja szerint ugyanis a tényállás részben iratellenes megállapításokat tartalmaz, illetve téves logikai következtetésekre épül. E körben utalt **T.5. tanú** tárgyaláson tett tanúvallomására, mely szerint a kérdéses mobiltelefonjához bárki hozzáférhetett, azt használhatta. Ez a vallomás ellentétben áll a megyei bíróság által megállapított azon tényállási résszel, miszerint a telefon használatában

volt a vádbeli időszakban. Hivatkozása szerint a megyei bíróság a konkrét tényekből is helytelen következtetés útján jutott arra az álláspontra, hogy az adott bűncselekményt védence elkövette. A többi lopási cselekmény során közvetlenül a diszpécser központból tájékoztatták a helyszínen lévő vádlott-társakat a nyomás csökkenés észleléséről, a többi vádlott az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy nem is ismerik VI.r. vádlottat, maga a telefonon történő értesítés is értelmetlen volt, hiszen a biztonsági szolgálat csak a lopásokat követő napon tartott vizsgálatot a helyszínen. VI.r. vádlott a vádbeli időben szemműtéten esett át, hosszasan betegállományban volt, így sem módja, sem indítéka nem lehetett a bűncselekmény elkövetésére. Ezen körülmények helyes értékelésével a védő álláspontja szerint csak az a következtetés vonható le, miszerint nem bizonyítható VI.r. vádlott részvétele az adott bűncselekményben. Ezzel a megállapítással állna összhangban a vádlott vonatkozásában hozott, a további bűncselekmények alóli felmentő rendelkezés is.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyása mellett a büntetés kiszabási körülmények kisebb korrekcióját indítványozta. A kétszeres halmazat miatt a súlyosító körülmények köréből mellőzni kérte a halmazatra utalást, ehelyett a többes elkövetést találta a vádlott terhére értékelendőnek. Utalt arra is, hogy a kiszabott büntetés megfelelően tükrözi a vádlott javára írható enyhítő körülményeket, annak kiszabására kétszeres enyhítés révén kerülhetett csak sor, így a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül a büntetés enyhítésére sem látott lehetőséget.

A nyilvános ülésen jelen lévő VI.r. vádlott továbbra is hangsúlyozta ártatlanságát, és **T.5. tanú** tárgyaláson tett vallomására alapítva kérte felmentését.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket nem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel a táblabíróság a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a fellebbezéssel érintett körben a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva, megfelelő körben folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállását mérlegeléssel állapította meg, megfelelően számot adva ebbéli tevékenységéről is. E körben a vádlott tagadásával szemben a mobiltelefon cellainformációs adatok, híváslisták és **T.5. tanú**, valamint **T.7. tanú** tanúvallomása állt rendelkezésére. A híváslisták és cellainformációk adataiból egyértelműen megállapítható volt, hogy az adott bűncselekmény elkövetésének idején a helyszínen lévő vádlott - társakat, nem sokkal a százhalombattai központba befutott jelzést követően hívták a **T.5. tanú** tulajdonában lévő hívószámú telefonról. **T.5. tanú** a nyomozás során tett és tárgyaláson változatlan tartalommal fenntartott vallomásában elmondta, hogy a kérdéses telefont ő vásárolta, de azt követően több ízben budapesti és egyéb útjaihoz használatra átadta VI.r. vádlottnak. A telefont 1997. decemberéig a vádlott házának szomszédságában álló ingatlanon berendezett műhelyében használta napközben, majd éjszakára otthagytá. A két ingatlan közt a hátsó kerítés meg volt bontva VI.r. vádlott szabad átjárásának érdekében, hiszen nagyon gyakran nem tartózkodott otthon, így a postai

küldeményeit is ő /tanú/ vette át a műhelyben, amihez „rajta kívül,, VI.r. vádlottnak volt kulcsa. Ez egy nagyon egyértelmű, határozott vallomás, amelyet a tanú láthatóan nem is kívánt visszavonni. Ekként azt arra hivatkozva, hogy a tanú a tárgyaláson akként is nyilatkozott, hogy telefonjához más is hozzáférhetett, a bizonyítékok közül kirekeszteni nem lehet. Annál is inkább, mert ezt az előadást igazolja teljes mértékig **T.7. tanú** tanúvallomása is, aki elmondta, hogy a hívószám alatt telefonjában közvetlen munkatársa, VI.r. vádlott neve szerepelt. Mindezek mellett az a körülmény sem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott a MOL Rt. százhalombattai központjában dolgozott szivattyú kezelőként. Olyan más személyt, aki **T.5. tanú** telefonjához hozzáférhetett, egyben a százhalombattai központtal, illetőleg a vádlott - társakkal is kapcsolatban állhatott, ez eljárás során felderíteni nem lehetett, ilyen lehetséges személyre maga a vádlott sem hivatkozott. Ilyen körülmények mellett, pedig valóban csak arra a helyes következtetésre lehet jutni, hogy a bizonyítékok olyan zárt logikai láncot alkotnak, amelyek alapján az adott tényállás volt megállapítható. Nem mondanak ellen ennek a védő által felhozott érvek sem. A tényállás szerint a vádlott nem a központból, hanem feltehetően lakókörnyezetéből intézte a hívást vádlott-társainak. Szemműtéte és betegszabadsága tehát irreleváns e szempontból. A vádlott további bűncselekmények alóli felmentésére nem bűncselekmény, hanem bizonyítottság hiányában került sor, így ez a körülmény sem alkalmas ártatlanságának alátámasztására a terhére megállapított bűncselekmény kapcsán. Az eljárás során nem derült fény a központból telefonáló személy kilétére sem, ezért a hívások kezdeményezési helyéből sem vonhatók le olyan messzemenő következtetések, amelyek a vádlott felmentéséhez vezethetnének. **V.r. vádlott** és **IV.r.** vádlottak az eljárás korábbi szakaszában részletesen beszámoltak a történetekről. Ennek során azt is előadták, hogy lebukásuk elkerülése érdekében a telefonhívás hatására a lopással azonnal felhagytak, elhagyták a helyszínt. Ekként annak sincs jelentősége adott ügy megítélése szempontjából, hogy a biztonsági szolgálat a nyomáscsökkenés észlelését követően mikor, milyen lépéseket tett, a telefonon leadott jelzés a helyszínen lévő elkövetők számára biztonságot, megerősítést nyújtott, így a vádlott bűnrészesi szerepe sem vitatható.

Mindezek alapján a védői érvelés nem foghatott helyt a megyei bíróság okszerű, logikus mérlegelésével megállapított tényállás ellenében, annak módosítására, s ez által a vádlott felmentésére nem kerülhetett sor.

A tényállás alapján a megyei bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, helyes a bűncselekmények megnevezése, jogi minősítése is.

Mint, ahogy arra a fellebbviteli főügyészség képviselője is rámutatott, a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az első fokú bíróság helyesen feltárta. E körben a súlyosító körülmények közül valóban mellőzni kell a halmazatra utalást, hiszen ennek súlyosítóként értékelése a Btk.85. § /3/ bekezdésére figyelemmel a kétszeres értékelést vonná maga után, mely nem megengedett. Ugyanakkor az ügyész indítványnak megfelelően kétség kívül a vádlott terhére értékelendő a többes elkövetés.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmények büntetési tétele a halmazatra figyelemmel 2-12 év. Ehhez képest a megyei bíróság valamennyi enyhítő körülményt, főként az elévülési

időt is jelentősen meghaladó időmúlást is figyelembe véve, kétszeres enyhítés alkalmazva, a két éves törvényi minimum helyett 5 hónapi börtönbüntetést szabott ki, amely eltúlzottnak semmiképp nem mondható. Ezért az ítélet a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül a büntetés enyhítésére sem látott okot, törvényes lehetőséget.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezési is törvényesek, az ítélet a az első fokú bíróság ítéletét VI.r. vádlott vonatkozásában a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

G y ő r , 2008. szeptember 2. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.	.Takácsné dr.Helyes Klára sk.	.Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. február 20. napján kelt 6.B.211/2006/24. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2008. szeptember 2. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: